

РЕШЕНИЕ

№ 2206

гр. Пловдив, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Димитър В. Кацарев

при участието на секретаря Величка Ст. Илиева
като разгледа докладваното от Димитър В. Кацарев Административно
наказателно дело № 20225330204460 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващи от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 22-1030-004765 от 13.07.2022г.
издадено от Началник група в ОДМВР Пловдив, сектор пътна полиция с
което на А. Л. С. от гр.П., ЕГН ***** на основание чл.53 от ЗАНН и
чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП, чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП, чл. 177, ал.1, т.2 от ЗДвП,
чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП са наложени следните административни наказания :
1. Глоба в размер на 20 лева за нарушение по чл.40, ал.1 от ЗДвП; 2. Глоба в
размер на 100 лева за нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП; 3. Глоба в размер на
100 лева за нарушение по чл.150 от ЗДвП и 4. Глоба в размер на 100 лева за
нарушение по чл.161, т.3 от ЗДвП.

С жалба от А. Л. С. се прави искане за отмяна на издаденото НП поради
неговата незаконосъобразност и неправилност. Представят доводи по
същество на искането. Представят се доводи че посочените обстоятелства в
НП са неверни и не отговарят на обективната действителност.

Жалбоподателят редовно призован, в съдебно заседание се явява лично и представлява от адв.Т. И., който поддържа жалбата и искането за отмяна на НП. Адв.И. в пледоарията си представи доводи в подкрепа на искането за отмяна на НП а именно че поради внезапно влошаване на здравето на жалбоподателя С. е настъпило ПТП, за придобита правоспособност за управление на МПС и надлежно издадени СУМПС съгласно законовите изисквания.

Жалбоподателят С. лично участва в производството по делото. В пледоарията си се присъедини към изложеното от неговия процесуален представител. Представи доводи за непълнотата в изясняване на ситуацията, както и че невъзможността да прочете това, което да подпише е довело до тази ситуация. Жалбоподателят посочи, че не познаване статута на негово свидетелство за управление от контролните органи, довело до питане от страна на актосъставителя до негови колеги и в последствие до неговия началник. Жалбоподателят представи доводи за подвеждането му от страна на служители от КАТ че свидетелството му от Южна Африка е валидно за срок от 6 месеца. Посочи и че всички южноафрикански шофьори могат да управляват у нас за срок от 12 месеца, както и че той като южноафрикански гражданин не може да ползва това право, защото е български гражданин.

Въззиваемата страна редовно призована, в съдебно заседание не се представлява. Преди даване ход на делото, с административната преписка представя писмено становище за неоснователност на жалбата. Представа и доводи за правилно и законосъобразно издадено НП и прави искане за неговото потвърждаване. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът като съобрази и прецени доказателствата по делото по отделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Атакуваното НП е издадено въз основа констатациите съдържащи се в съставен на 05.06.2022г. срещу жалбоподателят А. С. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) ГА № 638185 за това, че на

05.06.2022г. в 13:00 часа в гр.Пловдив, бул.Никола Вапцаров срещу номер 113 управлява лек автомобил Пежо 3008 с регистрационен номер *** собственост на Лизингова къща София лизинг ЕАД-клон Пловдив и ползвател САМДЕКС ООД гр.Пловдив, като извършва следните нарушения: 1. – Водачът извършва маневра движение на заден ход, като губи контрол над автомобила, блъска се в декоративни пана на разделителната ивица, качва се тротоара и се блъска със задната си част в отсрещния вход на жилищна сграда. Допуска ПТП. 2. – Водачът управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство от Държава (Южна Африка), която не е член на “ЕС“ в срок над три месеца от датата на влизането му в страната (06.01.2022г.). 3. – Водачът не притежава СУМПС и контролен талон към него – неспособен водач. 4. – Водачът управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство, което не е придружено с легализиран превод на български език с което виновно е нарушил: 1. чл.40, ал.1, пр.2 – ДВИЖИ СЕ НА ЗАДЕН ХОД, БЕЗ ДА СЕ Е УБЕДИЛ ЧЕ НЯМА ДА СЪЗДАДЕ ОПАСНОСТ ЗА ДРУГИТЕ УЧАСТНИЦИ В ДВИЖЕНИЕТО. ПТП от ЗДвП. 2. чл.162, ал.1 – БЪЛГАРСКИ ГРАЖДаниН УПРАВЛЯВА МПС С ЧУЖДЕСТРАННО НАЦИОНАЛНО БЕЗ ДА Е ПОДМЕНЕНО СЛЕД ПРЕБИВАВАНЕ ПОВЕЧЕ ОТ 3 МЕСЕЦА от ЗДвП. 3. чл.150 – УПРАВЛЯВА МПС БЕЗ ДА Е ПРАВОСПОСОБЕН ВОДАЧ от ЗДвП. 4. чл.161, т.3 – УПРАВЛЯВА МПС СЪС СВИДЕТЕЛСТВО, НЕВАЛИДНО ЗА РЪБЪЛГАРИЯ, ЗАЩОТО НЕ Е ПРИДРУЖЕНО ОТ ЛЕГАЛИЗИРАН ПРЕВОД НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК – от ЗДвП. Актът е подписан от посочените в него лица, като в графата за обяснения или възражения е изписано от техническо устройство нямам възражения. На датата на съставянето на акта е връчен препис от него на жалбоподателя, надлежно удостоверено с разписка, неразделна част от акта. С преписката не са представени писмени възражения от жалбоподателя до АНО по отношение съставения АУАН и посочените в него нарушения. На основание констатациите в акта е издадено и атакуваното НП, с което е ангажирана административната отговорност на жалбоподателя за извършени нарушения по ЗДвП. В издаденото НП по идентичен с акта начин са описани нарушения по ЗДвП и посочени нарушените правни норми от ЗДвП. На 14.07.2022г. е връчен препис от НП на жалбоподателя С.. Поради не съгласие с посочените в НП нарушения по ЗДвП и наложените административни наказания в срок е обжалвано НП пред РС Пловдив.

Разпитан като свидетел в съдебно заседание Р. В. Ж. потвърди авторството на приложения по делото АУАН. Свидетелят посочи, че като служител от сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР Пловдив е бил изпратен с негов колега, посочен в акта като свидетел, по сигнал от тел.112 на бул.Н.Вапцаров в гр.Пловдив за ПТП. Свидетелят посочи че при отиване на място установили че водачът на МПС е бил в неадекватно състояние и повикан екип на СМП. Съгласно свидетелят, присъстващо на място лице от женски пол им посочило движението на МПС на заден ход, и пътя по който преминало. Свидетелят посочи че са посетили медицинското заведение в което бил настанен водача и разговаряли с него. Били иззети и документите му. Свидетелят посочи че водачът е имал две книжки от други страни. Свидетелят посочи че при направена справка в ОДЧ му било съобщено че лицето не е напускал страната повече от три месеца и свидетелството му е невалидно, както и че българско не е показвал. Свидетелят посочи, че в медицинско заведение, долу, оформили документите, а после му дали да подпише акта. Свидетелят посочи че травмата при водача не е била следствие на ПТП а по друга причина, че имал някакво заболяване. Съдът кредитира показанията на свидетеля като логични, последователни, незаинтересовани, лишени от субективна оценка на обстоятелствата по случая. Не се установиха обстоятелства, сочещи предубедеността им, както и не се намериха и други основания за критика на тези показания.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена от показанията на разпитания като свидетел актосъставител, както и от приобщените по делото писмени доказателства – НП, АУАН, копия на лични документи – СУМПС, Лична карта, Превод на документ – СУМПС № ****, дата на издаване 22.01.2020г., копия на медицински документи – Амбулаторни листове, Епикриза, Резултати от клинична лаборатория, Болничен лист, Талон от сектор Пътна полиция Пловдив заявление № 12337/14.07.2022г. – дата на получаване на СУМПС 10.08.2022г. копие на СУМПС и контролен талон 22.07.2022г. , справка АИС „БДС“ съгласно която СУМПС –БГ № ****, издадено от ОДМВР Пловдив на 25.05.2005г. и валидно до 25.05.2015г. унищожено от дата 26.02.2009г. поради подмяна (замяна) в чужбина, Справка за нарушител/водач удостоверяваща че А. Л. С., ЕГН ***** е издържал изпит 25.05.1992г. Протокол № 1100 от 25.05.1992г. категория В регион

ОДМВР Пловдив; за издадено СУМПС № *** от 23.03.1994г. до 06.05.2002г. ; за издадено СУМПС № **** от 21.06.2005г. валидно до 25.05.2015г. - СУМПС –БГ № ****, издадено от ОДМВР Пловдив на 25.05.2005г. и валидно до 25.05.2015г. унищожено от дата 26.02.2009г. поради подмяна (замяна) в чужбина съгласно справка АИС“БДС“; подновяване на СУМПС 14.07.2022г. подадени документи Карта за медицински преглед № 6623/издаден от 1700001904 от 08.07.2022г., правоспособен категории В АМ СУМПС № **** издадено на 22.07.2022г. валидно до 22.07.202г. и контролен талон № ****. , Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министър на вътрешните работи. Съдът цени като достоверни посочените писмените доказателствени средства, които като официални документи и веществени доказателствени средства, не се оспориха от страните откъм съдържание и съдът кредитира изцяло.

Като прецени изложената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения и при цялостната служебна проверка на акта, на основание чл.313 и чл.314 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, настоящият състав на Пловдивски районен съд, достигна до следните правни изводи: Жалбата е подадена в срок от легитимирано лице, поради което е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, жалбата се преценя като ОСНОВАТЕЛНА.

Същественото при производството от административно - наказателен характер е да се установи спазена ли е процедурата по съставяне на акта, за установяване на извършеното административно нарушение; съставеният акт съдържа ли императивно определените в закона реквизити, актът предявен ли е на нарушителя и правилно и законосъобразно ли е оформено предявяването; компетентността на актосъставителя; има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта като нарушител, и дали е извършено виновно (умишлено или непредпазливо); наказателното постановление издадено ли е при спазване на императивните разпоредби за съдържание, реквизити и срокове. Процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно и когато се установи, че в хода на административно - наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно,

като в тези случаи, съдът не разглежда спора по същество.

С оглед изложеното, съдът след запознаване със приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия за тези действия, произтичащи от разпоредбите на ЗДвП и приетата оправомощителна заповед № 81213-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи. При съставянето на АУАН и издаване на НП съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, които да са съществени и да са правно основание за отмяна на НП.

Наказателното постановление е издадено в срок, но въпреки това същото следва да бъде отменено като неправилно поради следното:

Производството по настоящето дело е от административно - наказателен характер, при което е необходимо да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл.6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

С атакуваното НП е ангажирана административната отговорност на А. С. за извършено административно нарушение по чл.40, ал.1 от ЗДвП – при управление на МПС, движи се на заден ход, без да се е убедил че няма да създаде опасност за другите участници в движението. В хода на настоящето производство се установи че след привеждане в движение на МПС и започване изпълнение на маневра движение на заден ход, водачът на МПС в лицето на жалбоподателя А. С. е загубил съзнание вследствие на рязко влошаване на здравословното състояние, не е бил в обективна възможност да контролира както своите движения и поведение, така и управлението на МПС, което достигнало до платна от пътната инфраструктура и спряло. В случая не е налице виновно поведение от водача, тъй като е бил при

условията на случайно деяние съгласно чл.15 от НК. Правна регламентация на слу-чайното деяние в разпоредбите на ЗАНН нямаме. Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на НП и неговото обжалване е уредена в ЗАНН. За неуредените в посочения нормативен акт случаи, чл.84 от ЗАНН препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК.

При така изложеното и на основание установеното по делото съдът счита че НП деянието извършено от А. С. изразяващо се в управление на МПС при маневра заден ход не представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, поради което и НП в частта му да извършено на-рушение по чл.40, ал.1 от ЗДвП следва да бъде отменено.

С атакуваното НП е ангажирана административната отговорност на А. С. за извършени нарушения по чл.162, ал.1 от ЗДвП, по чл.150 от ЗДвП и по чл.161, т.3 от ЗДвП. Съдът счита, че първо следва да се даде отговор на въпроса имаме ли извършено нарушение по чл.150 от ЗДвП а именно бил ли е към инкриминираната дата водачът на МПС А. С. правоспособен водач. При така установената фактическа обстановка и приети по делото доказателства съдът намира като не доказано нарушението на разпоредбата на чл.150 от ЗДвП от страна на жалбоподател А. С.. С разпоредбата на чл.150 от ЗДвП е вменено изискване всяко пътно превозно средство, участващо в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, да се управлява от правоспособен водач. Съгласно чл.2, ал.1 от издадената на основание чл.152 и чл.153 от ЗДвП Наредба № 31/26.07.1999г. на МТ и МОН, правоспособността за управление на МПС се придобива след задължително обучение в присъствена форма, в съответствие с изискванията, при условията и по реда на тази наредба като на основание ал.2, придобитите при задължителното обучение знания, умения и поведение се проверяват чрез изпит, про-веден също при условията и по реда на наредбата. Разпоредбата на чл.2, ал.3 от наредбата предвижда, че на лицата, положили успешно изпита, се издава свидетелство за управление на МПС, с което се удостоверява правоспособността за управление на МПС от съответната категория. В същия смисъл разпоредбите на чл.3, ал.3, предл. първо и чл.50, ал.1 от ЗБЛД определят свидетелството за управление на МПС като индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управлението на МПС.

По настоящия случай след запознаване със всички приети по делото доказателства, включително и изготвените от контролните органи на ОДМВР Пловдив справки се установява че лицето А. С. е преминал обучение, положил успешно изпит на 25.05.1992г., чийто резултати са отразени в Протокол № 1100/25.05.1992г. на ОДМВР Пловдив и му е било надлежно издадено СУМПС. Поради изложеното и надлежно установеното, че жалбоподателят С. е придобил по надлежния ред правоспособността си да управлява МПС и не е осъществил деяние което да представлява административно нарушение по смисъла на чл.150 от ЗДвП и следва НП да бъде отменено в тази му част.

След като се установи по делото че жалбоподателят А. С. притежава правоспособност да управлява МПС, категория В, и никога не е губил това свое право следва да се даде отговор и да другите два въпроса: Притежаваното от жалбоподателят СУМПС е ли е чуждестранно национално свидетелство което не е сменено след пребиваване повече от три месеца и то е невалидно за РБългария, защото не е придружено от легален превод на български. За да се отговори на тези въпроси съдът взе предвид следното:

Съгласно разпоредба на чл.150а, ал.1 от ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. За да управлява МПС водачът трябва да притежава СУМПС /чл.150а, ал.1 от ЗДвП/, което се издава от органите на МВР при наличието на предвидените в закона условия /чл.151 от ЗДвП и чл.152 от ЗДвП/ и удостоверява правоспособността на водача, т. е. удостоверява, че посоченото в него лице има право да управлява МПС от съответната категория. Самата правоспособност да се извършва такава дейност не се поражда от притежаването на СУМПС, а е предпоставка за издаването му и се извежда от сложен фактически състав, визиран в чл.150 от ЗДвП - чл.152 от ЗДвП.

От приетите по делото доказателства се установи, че лицето А. С. е преминал обучение, положил успешно изпит на 25.05.1992г., чийто резултати са отразени в Протокол № 1100/25.05.1992г. на ОДМВР Пловдив и му е било надлежно издадено СУМПС. Издаденото му СУМПС № *** е било валидно до 06.05.2002г. След срока му е било издадено друго СУМПС № **** валидно до 25.05.2015г. Съгласно справките, както и установено по делото че

А. С. е пребивавал продължително ЮАР СУМПС му е било подменено, въз основа на вече издаденото му от българските власти СУМПС тъй като ЮАР като договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата – Виена 1968г. притежава тези правомощия. След издаване на СУМПС от ЮАР, СУМПС издадено от български власти е било изпратено в страната ни и в последствие унищожено.

СУМПС които не са издадени от страна – членка на ЕС се делят на няколко вида, в зависимост от това дали държавата която ги е издала е страна по: 1. Виенската конвенция за движение по пътищата от 1968г. Между страните подписали Конвенция за движение по пътищата от Виена 1968г. са РБългария и ЮАР. КДП от Виена 1968г. регламентира че СУМПС от страна подписала конвенцията са валидни за съответната категория в Р.България, ако е изпълнено някое от следните условия: 1.а Свидетелството за управление отговаря на изискванията на Конвенцията за информацията която да съдържа; 1.б Ако не съдържа някои от реквизитите, посочени в Конвенцията, самото свидетелство не се признава в РБългария и следва да е придружено с легализиран превод на български език. 2. Женевската конвенция за движение по пътищата от 1949 г. регулира отношенията между държави, които не са страни по Виенската конвенция. В РБългария се признават СУМПС издадени от договаряща страна по тази конвенция, за съответната категория, без значение за гражданство на водача, стига той да е навършил 18 години. Водачите на МПС могат да ползват този тип СУМПС за срок до 1 година от влизането им в РБългария и 3. Страни които не са подписали посочените две конвенции . Гражданите на тези трети страни имат право да управляват МПС в РБългария с националното им свидетелство за управление в срок до 1 година, считано от датата на издаване на документа им за дългосрочно пребиваване в РБългария. Български граждани, притежаващи СУМПС издадени от трети страни имат право да управляват МПС в РБългария в срок до 3 месеца, от датата им на влизане в страната. И в двата случая националните СУМПС трябва да бъдат придружени от легализиран превод или международно свидетелство за управление. След изтичане на сроковете чуждите и българските граждани нямат право да управляват МПС на територията на РБългария, те следва да придобият правоспособност след успешно полагане на изпит.

Посочените правни разпореди са част и от ЗДВП. Съгласно разпоредбата на

чл.161 от ЗДвП свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи: 1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията, като чужденци, дългосрочно пребиваващи в Република България, могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, до една година от датата на издаване на документ за пребиваване /арг. от чл. 162, ал. 2 от ЗДвП/.

При така изложеното и надлежно установено съдът счита че към инкриминираната дата жалбоподателят С. е имал надлежно издадено СУМПС което по форма и съдържание на информацията в него е било в съответствие с конвенцията за движение по пътищата от Виена 1968г., издадено от страна подписала тази конвенция а именно ЮАР и свидетелството при управление на МПС на територията на РБългария която също така е страна по тази конвенция е валидно и не подлежи да бъде придружавано с легализиран превод на български език. За редовността на това СУМПС говори и факта че след като е било подадено заявление до ОДМВР Пловдив СУМПС което е получил А. С. се счита като правно значимо действие подновяване а не издаване на ново такова. Видно от материалите по делото за нуждите на това производство е бил представен само карта за медицински преглед, тъй като полагането на изпит е изискуем само при налично СУМПС издадено от трета страна която не е подписала някоя от двете посочени по горе конвенции.

Ето защо съдът счита, че А. С. е имал надлежно издадено СУМПС, което не се е нуждало от легализиран превод на български поради което не е извършил административни нарушения и следва НП да бъде отменено и в частта му относно извършени нарушения по чл.162, ал.1 от ЗДвП и по чл.161, т.3 от ЗДвП. Поради изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява неправилно и като такова следва да бъде отменено изцяло.

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на делото

направено искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане направени разноски следва да бъде уважено, като се осъди ОД на МВР да заплати на жалбоподателя сумата от 800 лева, направени разноски по делото.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.63, ал.3, вр.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-1030-004765 от 13.07.2022г. издадено от Началник група в ОДМВР Пловдив, сектор пътна полиция с което на А. Л. С. от гр.П., ЕГН ***** на основание чл.53 от ЗАНН и чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП, чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП, чл. 177, ал.1, т.2 от ЗДвП, чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП са наложени следните административни наказания : 1. Глоба в размер на 20 лева за нарушение по чл.40, ал.1 от ЗДвП; 2. Глоба в размер на 100 лева за нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП; 3. Глоба в размер на 100 лева за нарушение по чл.150 от ЗДвП и 4. Глоба в размер на 100 лева за нарушение по чл.161, т.3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Пловдив ДА ЗАПЛАТИ на А. Л. С. от гр.П., ЕГН ***** сумата от 800 (осемстотин) лева направени разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административния съд на гр.Пловдив по реда на глава XII от АПК

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____